

[Elisabeth Arnold]

gell læste højt fra regeringsgrundlaget. Der stod netop: »fremme oprettelsen af et lovråd«. Hvis man havde et færdigt forslag og i øvrigt mente, det var et regeringsanliggende, så havde man jo sagt »fremsætte et forslag til oprettelse af et lovråd«.

At fremme betyder at holde gang i debatten, medvirke aktivt til at få forundersøgelserne lavet og til at få arbejdet gjort og til at få alle Folketingets partier til at arbejde sammen om denne sag. Det er helt præcis, som det står. Der er ikke nogle uklarheder om det.

(Kort bemærkning).

Ivar Hansen (V):

Jamen hr. Ole Espersen har ret i – som jeg også sagde i mit første indlæg – at det er en sag, der fortjener meget grundig overvejelse; ingen tvivl om det. Men den sædvanlige arbejdsmåde her i Folketinget er jo, at enten fremsætter regeringen et forslag til forhandling i Folketinget, eller også fremsætter en kreds af partier eller ét parti, som i det her tilfælde SF, et forslag, som man kan forhandle ud fra.

Jeg forstår, at den fremgangsmåde, som de fire regeringspartier anbefaler nu, er en art studiekreds-løsning. Det er en ret usædvanlig form her i Folketinget, men jeg vil da ikke sige, at den ikke kan anvendes i praksis; det kan den måske godt. Men det, vi ved efter debatten i dag, er: Der kommer ikke noget forslag fra Venstre om et lovvurderingsråd. Der kommer heller ikke noget forslag fra Det Konservative Folkeparti, har jeg forstået. Jeg kan så dertil føje: Der kommer heller ikke noget forslag fra regeringen, og der kommer heller ikke noget forslag til folketingsbeslutning fra de fire regeringspartier. Det er jo så konklusionen efter debatten i dag.

Men det skal ikke forhindre, at vi i Udvalget for Forretningsordenen går ned i substansen af det spørgsmål, der jo stadig væk står åbent: Har vi mulighed for på en eller anden måde at åbne op for, at Folketinget kan få en bedre juridisk rådgivning, end vi har til rådighed i dag? Der mener vi at der er nogle muligheder, og det vil vi gerne bidrage til en debat om i udvalget i de kommende måneder. Det vil jeg også gerne have sagt.

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

Som regeringen har understreget i forbindel-

se med den meget gennemtænkte formulering i regeringsgrundlaget om samarbejdet med Folketingets partier og om fremme af oprettelsen af et lovråd, og som det er fremgået af de i forlængelse deraf givne formuleringer i statsministerens redegørelse til Folketinget, som jeg nævnte i mit indlæg før, har det været regeringen meget magtpåliggende at understrege, at det ikke er et regeringsanliggende at meddele Folketinget, hvilken form for rådgivning Folketinget skal have.

Dermed har regeringen også sagt, at dette ikke er et sædvanligt lovgivningsinitiativ. Det er et initiativ, som må tage sit helt naturlige udgangspunkt i Folketinget.

Derfor forstår jeg ikke klogskaben i eller baggrunden for, at to tidligere regeringspartier – det er måske det eneste sted, vi skal søge forklaringen: at det er tidligere regeringspartier – på forhånd melder sig ud af en debat om muligheden for at etablere en anden og mere mangfoldig, facetteret, rådgivning af Folketinget. Det synes jeg faktisk jeg kunne høre på hr. Ivar Hansens sidste indlæg.

Vi kender jo i Folketinget de andre usædvanlige lovgivningsinitiativer, som kommer fra Folketinget selv. Lad mig – uden nogen malice – minde om et forslag, som mig bekendt Udvalget for Forretningsordenen i øjeblikket er ved at udarbejde. Men det skal altså med hr. Ivar Hansens sådan lidt hånlige bemærkning betegnes som, at man laver studiekreds i Udvalget for Forretningsordenen. Det synes jeg er en usædvanlig nedvurderende holdning til et udvalgsarbejde, og her kan jeg kun gentage, at jeg forventer, at Folketinget også i forbindelse med dette emne vil tage sit eget arbejde så alvorligt, at man også vil arbejde frem imod nogle løsninger her, nogle vurderinger af de mange spørgsmål, der er.

Der har jeg på regeringens vegne givet tilsagn om, at regeringen selvfølgelig i det omfang, Folketinget ønsker det, vil medvirke. Og så kan jeg sige, at som medlem af Folketinget vil jeg også gerne medvirke til at gennemføre noget, når vi når dertil, hvis vi finder den rette form.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Blot et kort supplement til ministerens besvarelse.